

Jak rozumět naším médiím

 zvedavec.news/komentare/2023/03/9581-jak-rozumet-nasim-mediim.htm

Lubomír Man

11.3.2023 Komentáře Témata: Česká republika, Média, manipulace, lži, Propaganda 535 slov

Je to poměrně jednoduché, ale jen v případě, pokud víte, že tato naše média hlavního proudu, (médiá mainstreamová), čili prakticky všechna média, jež se na našem území nacházejí, jedou už zhruba od sametu (a to ať už vědomě či nevědomě), v kolejích metodiky velekněze nacistické propagandy Josefa Goebbelse, jak ji tento stanovil ve svých přednáškách pro spolupracovníky na svém říšskoněmeckém ministerstvu propagandy. Jde o metodiku, spočívající na těchto třech zásadách:

a) Nelhat. b) Zakrývat. c) Odvádět pozornost.

Zásadu *nelhat* obhajoval Goebbels s ohledem na její nepraktičnost. Za války jistá část Němců totiž poslouchala vysílání BBC v německé řeči z Londýna, takže rozhlasové lži z Berlína by se v konfrontaci s pravdami z Londýna musely časem ocitnout v pozici jedince zranitelnějšího a nakonec i poraženého. A zcela zbytečně, protože, jak Goebbels zdůrazňoval, stejnou roli jako lež poskytují dobrému propagandistovi i další dvě zásady, jimiž jsou Zakrývat a Odvádět pozornost. Obě zamlčováním pravdy lžou prakticky též, ale už sama skutečnost, že nelžou otevřeně čili pravdu přímo neamputují, je ochraňují od pověstí patronů lží nejnestydatějších.

Zažil jsem dobu propagandy Goebbelsovy a zažívám propagandu současnou naši, a podobnost, ba dá se říci, téměř totožnost obou, mě do dnešního dne nepřestává šokovat. Zažil jsem obklíčení německé 6. armády ve Stalingradu 19. listopadu 1942, paměť mi opakuje obraz otce, vyskakujícího od rozhlasového přijímače a s řevem nám

oznamujícího tuto novinu – a pak netrpělivé mé čekání, kdy obklíčení nejelitnější německé armády, se kterou si troufne ztéci i samo nebe, jak se o ní vyjádřil fýrer, přizná i protektorátní rozhlas.

A ono nic. Jen neslané a nemastné zprávy o přetrvávajících těžkých bojích s vojsky bolševiků ve velkém ohbí Donu, ale o obklíčení armády, čítající více než 260 tisíc mužů, nikde ani ťuk. A teprve za více než dva měsíce, kdy o obklíčení wehrmachtu ve Stalingradu vědí snad už i nemluvňata, zavíří na rozhlasových vlnách Reichs Rundfunku: „Naše armádní uskupení ve Stalingradu, stlačené do severní části města, se pod vedením armádního generála Streckera dál brání divokým útokům nepřítele, útočícím na něj ze všech stran“.

Jak vidno, fakt byl přiznán, ale výraz „obklíčení“ zůstal na indexu až do konce. Byl zkrátka dál zakryt, když reálně se zakrýt už nedal.

Nepřipomíná vám tohle vše něco z naší současnosti? Např. tvrdošíjně a někdy až vícedenní mlčení o situaci u ukrajinského Bachmutu v době, kdy z jiných pramenů víte, že se tam situace pro ukrajinskou armádu nevyvíjí dobře?

Nebo naše zaryté mlčení o upálení téměř 50 sympatizantů s Ruskem v oděském Domu odborů v době Majdanu, jakož i o faktu, že dodnes nebyli viníci za tento zločin ani zjištěni, natož pak potrestáni?

Nebo naše úmyslná nepovšimnutí si faktu, že zahraničněpolitický směr pomajdanské Ukrajiny vyjádřil nový ukrajinský premiér Jaceňuk, když při své návštěvě Berlína začátkem roku 2015 prohlásil, že Německo a Ukrajinu pojí společný osud, neboť na podzim 1944 se obě země staly obětí sovětského vpádu na jejich území?

Cožpak bylo možno ještě jasněji vyjádřit, kde nová Ukrajina stojí a jak vřelý vztah chová k Hitlerovi, k hitlerovské ideologii i k hitlerovskému Německu jako celku?

Mluvíme o tom?

Ne, zakrýváme a odvádíme pozornost od věcí nejchoulostivějších, seč nám síly stačí.

Proč asi?

To si už ale každý z nás jistě dokáže odpovědět sám. A dobře mu přitom nebude.

Známka 1.1 (hodnotilo 9)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

[o příspěvků](#)
([o nových](#))

[odeslat jako odkaz](#)

[odeslat text článku](#)

[vytisknout](#)

[uložit jako PDF](#)